Trích tụng Pháp Cú Nam Tông (HT Thích Trí Quang trích dịch)

Kinh Pháp Cú — các bản dịch & giảng giải

BuddhaSasana budsas.net Chuyển sang dạng PDF bởi Thế Giới Phật Giáo .org (quốc tế)

Trích Tụng Pháp Cú Nam Tông Hòa thượng Thích Trí Quang

Mục Lục

Phần I Phần II Phần III (Chú nguyện) 11. Già yếu 19. Sống Pháp 12. Tự mình 20. Đường đi 1. Song song 13. Cuộc đời 21. Tạp lục 2. Tự chế 14. Đức Phật 22. Địa ngục 3. Tâm ý 15. Yên vui 23. Con voi 4. Hoa hương 16. Yêu thích 24. Ái dục 5. Kẻ ngu 17. Giận dữ 25. Tỳ kheo 6. Người trí 18. Dơ bẩn 26. Tịnh hạnh 7. La hán 8. Số ngàn (San sẻ) 9. Điều ác 10. Dao gậy

Lời dặn khi in riêng

Đây là tiểu phẩm viết lại phần năm "Trích Pháp Cú Nam Tông" của cuốn Đọc Pháp Cú Nam Tông. Viết lại bằng mỗi câu bốn chữ cho dễ tụng hơn. Tụng thì mỗi lần tụng trọn tiểu phẩm hay mỗi lần chỉ tụng một vài đoạn tùy thích. Dầu tụng cách nào cũng đừng bỏ đoạn đầu (Chú nguyện) và đoạn cuối (San sẻ).

Trí Quang PL 2544 - TL 2000

Ghi chú: Đây chỉ là phần "Trích Pháp Cú", do Hòa thượng Thích Trí Quang trích ra 236 câu kệ cho công phu trì tụng. Xin tìm đọc bộ "Đọc Pháp Cú Nam Tông" - 2 quyển - có phần dịch văn xuôi toàn bộ Pháp Cú 423 câu kệ, cùng với các chú giải và điển tích (nxb Tôn Giáo, Việt Nam, 2001). -- Bình Anson, tháng 07-2001.

Chú Nguyện

Chúng con kính lạy đức Phật Bổn sư
Thích Ca thế tôn
Đệ tử chúng con pháp danh ... ...
tên ... .
Thành kính tụng niệm Pháp cú Nam Tông. nguyện cầu Pháp Phật thường trú thế gian. nguyện cầu sinh linh yên vui đích thực, nguyện cầu chúng con cùng người thân thuộc được vui của Pháp được sống thanh bình.

-ooOoo-

Phần I

-ooOoo-

1- Song song

Pc. 1 Pc. 2 Đối với các pháp Đối với các pháp, tâm ý dẫn đầu. tâm ý dẫn đầu làm chủ, tác động. làm chủ, tác động. do vậy nếy ai do vậy nếu ai đem ý nghĩ ác đem ý nghĩ lành mà

miệng nói ác mà miệng nói lành mà làm thân ác, mà làm thân lành, thì sự đau khổ thì sự yên vui đi theo người ấy đi theo người ấy như xe lăn theo như bóng thế nào con thú kéo xe. do hình thế ấy.

Pc. 3 Pc. 4 "Nó nhục mạ ta, "Nó nhục mạ ta, hành hung, đánh bại. hành hung, đánh bại. và tước đoạt ta", và tước đoạt ta", lòng ai ôm giữ ai không ôm giữ niềm oán hận ấy niềm oán hận ấy thì sự hận thù thì sự hận thù không thể nguôi ngoai. tự nhiên lắng xuống.

Pc. 5 Pc. 6 Đem sự hận thù Các người không biết làm hết hận thù đời sống của mình thì thế giới này đang bị thu ngắn từ xưa đến nay ở trong sự việc không thể có được. tranh cãi vô ích. Nhưng không hận thù Nếu biết như vậy để hết hận thù, các người hết còn thì là định luật sự tranh cãi ấy. của các hiền thánh ngàn xưa đến nay.

Pc. 11 Pc. 12 Những gì không thật Những gì chân thật

cho là chân thật cho là chân thật những gì chân thật những gì không thật cho không chân thật cho là không thật tư duy hành động tư duy hành động sai lầm như vậy, chính xác như vậy nên họ không thể nên những người này đạt được chân thật. đạt được chân thật.

Pc. 13 Pc. 15 Mái nhà lợp vụng Đời này lo rầu, thì mưa lọt vào, đời sau lo rầu, tâm mà không tu những kẻ làm ác ái dục lọt vào. thì đời kiếp nào cũng phải lo rầu. Những kẻ làm ác mà phải lo rầu là vì ý thức cái xấu điều ác mình đã làm ra.

Pc. 16 Đời này vui mừng, đời sau vui mừng, những người làm lành thì đời kiếp nào cũng được vui mừng. Những người làm lành mà được vui mừng là vì ý thức cái tốt điều lành mình đã làm ra.

2. Tự chế

Pc. 21 Pc. 25 Tự chế: đường sống, Nỗ lực tự chế buông thả: đường chết. khắc kỷ, thuần hóa, Tự chế thì sống bằng những sự ấy, cái sống bất tử. người trí tự làm Buông thả thì sống một cái cồn đảo, như cái thây chết. khỏi bị nhận chìm bởi thác lũ lớn.

Pc. 27 Pc. 29 Đừng sống buông thả Tự biết chế ngự đừng say dục lạc. ở giữa bao kẻ Hãy lo tự chế chỉ sống buông thả; và tu chỉ quán, tự lo thức tỉnh thì thể hiện được ở giữa bao kẻ cái vui cao siêu . chỉ sống say mê. Người trí như vậy như con tuấn mã phi lên phía trước,

bỏ lại đằng sau những con ngựa hèn.

Pc. 31 Thích thú tự chế e sợ buông thả. Tỷ kheo như vậy tiến bộ như lửa đốt hết ràng buộc nhỏ cũng như lớn.

3. Tâm ý

Pc. 33 Pc. 34 Tâm thì thác loạn. Con cá bị vớt khó mà phòng vệ. ném lên trên bờ, Nên người có trí thì vùng thật mạnh thì lo thuần hóa để thoát cho mau. tâm mình cho thẳng, Tâm cũng vùng lên như thợ làm tên mà thoát cho mau, uốn tên cho ngay. cho

khỏi lãnh vực ma vương tình dục.

Pc. 35 Pc. 39 Tâm quay cuồng theo Tâm không tham dục các dạng tình dục, cũng không sân hận, khó mà nắm bắt. vượt lên trên hết Thế nên, lành thay, thiện ác bình thường. bậc thuần hóa tâm! Bậc thức tỉnh này Tâm mà thuần hoá rũ sạch e sợ. mới thể hiện Vui.

Pc. 42 Pc. 43 Kẻ thù tìm cách Điều mà cha mẹ làm hại kẻ thù, bà con đi nữa oan gia cố sức cũng không thể nào làm hại oan gia, đem lại cho ta, cũng không hại bằng thì chính tâm ta chính cái tâm ta hướng theo chánh hành hướng theo tà hành mà làm cho ta làm hại cho ta. có được hơn lên.

4. Hoa hương

Pc. 46 Pc. 47 Ý thức thân này Hái nhặt cho được in như bọt nước, bông hoa dục lạc thấu triệt thân này và rồi đắm say như thể ảo ảnh. loại bông hoa ấy, Như thế tức là thì người như vậy bẻ gãy mũi tên tử thần lôi đi, trông đẹp như hoa y như bão lũ của ma tình dục,

và cũng thoát khỏi cuốn phăng cả vùng tầm mắt tử thần. đang say giấc ngủ.

Pc. 48 Pc. 50 Hái nhặt cho được Không tìm lỗi người, bông hoa dục lạc không xét người làm và rồi đắm say hay không làm gì. loại bông hoa ấy, Mà hãy tự nhìn thì người như vậy việc làm của mình, dục lạc chưa thỏa, coi có làm gì đã bị tử thần hay không làm gì. đánh cho gục ngã.

Pc. 53 Pc. 54 Từ một đống hoa Hương các hoa thơm mà nhiều tràng hoa không thể bay được được làm thành ra, ngược với chiều gió. thân thể con người Chỉ có hương thơm cũng là như vậy, từ nó mà làm nhiều điều tốt đẹp.

Người ngu cho mình tựa như cái thìa là người có trí, không biết mùi canh như thế thì thật dầu múc canh hoài. là kẻ chí ngu.

Pc. 66 Pc. 67 Người ngu thiếu trí Việc ác làm rồi thế nên tự ngã ăn năn dằn vặt, thành ra kẻ thù khi chịu hậu quả sống chung với họ, càng phải than khóc, mà làm đủ hết nước mắt đầy mặt. mọi thứ bất thiện, mà chịu đủ cả mọi thứ đắng cay.

6. Người Trí

Pc. 76 Pc. 78
Người trí là người Đừng thân bạn xấu!
khéo léo chỉ lỗi Đừng thân tiểu nhân!
khiển trách cho ta, Hãy thân người hiền!
như chỉ cho ta Hãy thân thượng nhân!
biết chỗ có vàng.
Hãy biết kết thân người trí như vậy.
Kết thân người trí chỉ tốt hơn lên chứ không xáâu đi.
Pc. 80 Pc. 81 Người cần tưới nước Tảng đá vững vàng thì lo dẫn nước, thì luồng gió nào người thợ làm tên cũng không đủ sức thì lo nắn tên, làm cho lay động. người thợ làm

gỗ, Cũng là như vậy, thì lo uốn gỗ, mọi sự khen chê người trí thì lo không thể làm cho thuần hóa tâm mình. người trí xao động.

Pc. 82 Pc. 83 Hồ nước mà sâu Người trí siêu thoát thì lắng và trong, một cách toàn diện, cũng là như vậy, ái dục cũng không người trí đã được còn gì để nói. nghe giáo lý rồi, Thế nên vui thích toàn bộ tâm thức không làm người trí đã lắng lại trong. bồng bột hăng lên, khổ sở cũng không làm cho người trí suy sụp rũ xuống.

Pc. 84 Pc. 86 Không vì bản thân, Ai làm và nói không vì tha nhân, đúng với giáo lý vì con, vì của, thì có thể đến sự nghiệp ngai vàng, bờ bến bên kia, không vì gì hết có nghĩa vượt qua mà làm điều ác. cái biển khó vượt, Không tìm thành công đó là cái biển bằng cách bất chính. của ma tình dục. Người trí như thế mới thật là người đã có đức hạnh lại có trí tu?, có cả giáo lý mà Phật đã dạy.

7 . La hán

Pc. 90 Pc. 91 La hán là bậc Tận lực, chuyên chú, đi hết hành trình, vị A La Hán ưu phiền chấm dứt, không còn lưu luyến siêu thoát hoàn toàn nơi trú ẩn nào. ràng buộc dứt hết, Như con Thiên nga hết sạch nhiệt độ. bay khỏi ao đầm, vị A La Hán bỏ lại đằng sau mọi nơi trú ẩn.

Pc. 92 Pc. 95 Vị A La Hán Vị A La Hán không tích trữ gì. tính khí an nhiên Ăn uống thì xét như đám đất lớn: và nghĩ chính xác, không còn cuồng nộ, rằng nay chỉ để như cột trụ to: cho đời làm phước. không còn lay động, Các vị thuần thục như hồ nước sạch: đường đi của mình không còn bùn dơ. đó là Giải thoát: Không còn luân hồi không còn thực chất là chính các vị. và cả dấu vết của tham sân si. Đường đi như vậy y như con chim bay trong không gian, không ai có thể vẽ lại cho được đường bay của nó.

Pc. 96 Pc 97 Vị A La Hán Vị A La Hán tâm ý trầm tĩnh không tin theo ai, nói năng trầm tĩnh đích thân làm chứng cử động trầm tĩnh, thể hiện trạng thái lại còn có đủ "Không còn phát sinh". tuệ giác trọn vẹn Trạng thái như vầy giải thoát trọn vẹn. cắt đứt hệ lụy Thanh tịnh quân bình chấm dứt cơ hội là chính các vị. tách rời ái dục. Tối thượng đích thực là chính các vị.

8. Số Ngàn

Pc. 100 Pc. 101 Nếu nghe hay đọc Nếu nghe hay đọc cả ngàn lời nói ngàn bài chỉnh cú không có ý nghĩa, không có ý nghĩa, không bằng một lời không bằng một bài nghe hay đọc rồi nghe hay đọc rồi ổn định, thích thú. ổn định, thích thú.

Pc. 103 Pc. 104 Chiến thắng triệu người Chiến thắng bản thân tại bãi chiến trường, thì vẻ vang hơn cũng vẫn không bằng chiến thắng người khác. chiến thắng bản thân. Thế nên những người Chiến thắng bản thân khéo thuần hóa mình mới là chiến công thì sống thường xuyên trội hơn tất cả. với sự tự chế.

Pc. 105 Pc. 106 Thiên thần, Nhạc thần, Liên tiếp trăm năm, Ma vương, Phạm vương mỗi tháng xuất ra bị đánh bại cả, hàng ngàn tiền của không thể thắng nổi hiến cúng bao nhiêu người đã thành công những đối tượng khác, chiến thắng bản thân. cũng vẫn

không bằng chốc lát hiến cúng một bậc thành công tự sửa bản thân. Sự hiến cúng này tốt hơn hiến cúng các đối tượng khác suốt cả trăm năm.

Pc. 110 Pc. 112 Sống cả trăm năm Sống cả trăm năm mà là buông thả biếng nhác trì trệ, mà là hiếu động, không bằng chỉ sống thì không thể bằng một ngày mà lại sống chỉ một ngày tinh tiến hết mình. mà rất quan tâm nghiêm giữ giới luật tu tập chỉ quán.

Pc. 115 Sống cả trăm năm mà không thấy biết giáo lý tối thượng không bằng chỉ sống một ngày mà biết giáo lý như vậy.

9. Điều ác

Pc. 116 Pc. 119 Hãy gấp rút lên Việc ác làm ra mà làm việc lành! mà chưa chín muồi, Hãy chế ngự lại thì người làm ác cái tâm làm ác! có thể gặp hay. Hễ chậm làm lành Việc ác chín muồi, thì cái tâm ta thì người làm ác lại thích làm ác. phải chịu khốn khổ.

Pc. 120 Pc. 121 Việc lành làm ra Chớ có khinh thường mà chưa chín muồi, việc ác nhỏ nhặt, thì người làm lành cho rằng hậu quả có thể gặp dở. không đến với ta. Việc lành chín muồi, Nước giọt tuy nhỏ, thì người làm lành giọt mãi đầy bình. được hưởng yên vui. Người ngu làm ác mỗi lần một chút dồn lại thành ra kẻ ác tràn đầy.

Pc. 122 Pc. 124 Chớ có khinh thường Bàn tay không có việc lành nhỏ nhặt, một thương tích nào, cho rằng hậu quả có thể dùng nó không đến với ta. cầm nắm thuốc độc, Nước giọt tuy nhỏ, bởi vì thuốc độc giọt mãi đầy bình. không thể làm hại Người trí làm lành bàn tay không có mỗi lần một chút một thương tích nào. dồn lại thành ra Nên không làm ác người lành tràn đầy. thì không bị ác.

Pc. 126 Pc. 127 Loài người tuy cùng Không phải không gian sinh từ thai mẹ, không phải biển cả có kẻ làm ác Không phải hang động, sinh vào cảnh khổ, cả thế giới này có kẻ làm lành không một nơi nào sinh được cảnh vui, có thể trốn thoát có người sạch hết kết quả điều ác. mọi thứ ô nhiễm thể nhập Niết Bàn.

10. Dao gậy

Pc. 129 Pc. 131 Tất cả mọi người Ai cũng như ai cùng sợ dao gậy mong muốn hạnh phúc. và sợ chết chóc Như vậy kẻ nào cứ tự coi mình sử dụng giao gậy mong muốn thế nào đối với người khác thì biết người khác để mưu hạnh phúc cũng muốn như vậy, cho bản thân mình, chớ có tự mình thì những kẻ ấy hay xúi người khác không được hạnh phúc. làm việc giết hại.

Pc. 133 Pc. 135 Chớ nói thô lỗ! Như kẻ chăn bò Nói mà thô lỗ cầm gậy xua đuổi thì bị nói trả! đàn bò đi ra, Lời nói độc địa cũng là như vậy

đau không chịu nổi! mà sự già chết Lời qua tiếng lại xua người ra đi thì như dao gậy khỏi đời sống này. đánh đập lẫn nhau.

Pc. 143 Đời này hiếm có người biết khiêm tốn và biết tự chế để tránh khiển trách như con ngựa hay biết tránh roi vọt.

-ooOoo-

Phần II

-ooOoo-

11. Già yếu

Pc. 146 Pc. 147 Cuộc đời con người Hãy nhìn cho kỹ bị thiêu đốt mãi thể xác giống như thì ham cười giỡn bong bóng đẹp này! vui vẻ nỗi gì? Nó là một khối Sao không tìm lấy thương tích bệnh tật, ngọn đèn chiếu sáng vậy mà còn phải trong khi cuộc đời bận tâm mãi hoài! bao phủ tối tăm? Thế nhưng sự thật của thể xác này là không có gì tồn tại như cũ!

Pc. 148 Pc. 151 Hình hài thế này Lộng lẫy như xe rồi phải suy già! của vua đi nữa Một khối bịnh tật rồi ra cũng hỏng! dễ bị hủy hoại! Thân này cũng vậy, Một đống dơ bẩn là gì đi nữa tất phải đổ vỡ! rồi ra cũng già! Và rồi cuối cùng Chỉ có giáo lý chết đến kết liễu của bậc Thiện nhân sự sống của nó! là không có già, được bậc Thiện nhân đem chỉ dạy cho các vị thiện nhân.

Pc. 152 Pc. 155 Nghe ít, học kém, Tuổi trẻ không tu thì những kẻ ấy cũng không kiếm của, lớn như trâu bò: nên khi về già thịt thì nở nang, thì như cò già trí không phát triển.

ủ rũ bên ao không chút tôm cá!

Pc. 156 Tuổi trẻ không tu cũng không kiếm của, nên khi về già thì như cung gãy, chỉ còn than thở những ngày đã qua!

12. Tự mình

Pc. 158 Pc. 159 Trước hết đặt mình Hãy tự làm đi vào trong đường chánh, những gì mình muốn sau đó mới nên đem dạy cho người! chỉ dẫn cho người. Phải tự chế ngự Người trí như vậy mới có tư cách khỏi bị chê trách. chế ngự cho người! Thế nên, khó thay, cái việc tự mình chế ngự lấy mình!

Pc. 160 Pc. 161 Hãy tự làm vị Việc ác là do cứu tinh cho mình! chính ta làm ra, Những người ngoài mình và rồi trở lại làm sao làm được mà nghiền nát ta, cứu tinh cho mình? như thể kim cương Bởi vì chính sự đập vỡ đá quí. tự chế ngự mình là vị cứu tinh khó thể có ấy.

Pc. 163 Pc. 165 Việc ác là việc Việc ác là do bất lợi cho ta, chính mình làm ra, mà sao ta làm và việc dơ bẩn quá ư dễ dàng! cũng do mình làm. Việc lành là việc Việc ác cũng phải hữu ích cho ta, do mình không làm mà sao ta làm và việc trong sạch quá ư khó khăn! cũng phải mình làm. Trong sạch hay không toàn do mình làm. Không ai làm ai trở nên trong sạch!

13. Cuộc đời

Pc. 167 Pc. 171 Đừng sống thấp hèn! Hãy đến mà nhìn

Đừng sống buông thả! cuộc đời cho kỹ, Chớ có thừa nhận thì lộng lẫy lắm kiến thức tai hại! cũng chỉ như là Chớ có tăng thêm cỗ xe vua đi. cuộc đời bất toàn! Kẻ ngu hụp lặn trong cuộc đời ấy, còn người có trí nào ai đắm say?

Pc. 172 Pc. 173 Ai sống buông thả Ai làm việc ác nhưng rồi sau đó nhưng rồi sau đó biết sống tự chế, biết làm việc lành người ấy làm cho mà xóa mờ đi đời mình sáng lên, việc ác đã làm, in như vầng trăng người ấy làm cho ra khỏi mây mù. đời mình sáng lên in như vầng trăng ra khỏi mây mù.

Pc. 174 Pc. 176 Người đời phần nhiều Những ai trái nghịch mù quáng không thấy chân lý bậc nhất, chân tướng cuộc đời, nói năng dối trá, chỉ có số ít bác bỏ đời sau, kẻ đốn ngộ được. thì những kẻ ấy Tựa như bầy chim không điều ác nào thoát ra khỏi lưới, mà không làm được. nhưng chỉ ít con bay lên trời cao.

Pc. 178 Thống lĩnh địa cầu, sinh lên thiên đường, hoặc tự cho mình làm chúa vũ trụ, tất cả những ai cao trọng đến mấy, cũng sánh không được vị Tu đà hoàn, thánh quả đầu tiên.

14. Đức Phật

Pc. 179 Pc. 180 Đối với ái dục, Như Lai không còn Như Lai chiến thắng mối vướng mắc nào mà không bại trận. để cho dục vọng Chiến thắng đến nỗi có thể bám vào dục vọng không còn dụ dỗ dẫn dắt. một dấu vết nào Như Lai thênh thang ở nơi Như Lai không còn dấu vết để mà bám theo. dục vọng như vậy, Như Lai thênh thang, thì còn làm sao

không còn dấu vết cám dỗ Như Lai dục vọng như vậy, đi theo cho được? thì còn làm sao cám dỗ Như Lai đi theo cho được?

Pc. 181 Pc. 182 Là bậc trọn vẹn Khó thay, được làm chuyên cần chỉ quán, cái thân nhân loại! cho nên đức Phật Khó thay, thân ấy thích thú sống trong lại được sống còn! trạng huống thanh bình Khó thay, thân ấy của sự Viễn ly: lại được nghe Pháp! một bậc chánh giác Khó thay, thân ấy toàn hảo như vậy lại được gặp Phật. chư thiên cũng phải hết lòng ngưỡng mộ.

Pc. 183 Pc 186
Không làm việc ác! Mưa xuống tiền vàng
Kính làm việc lành! dục vọng cũng vẫn
Làm sạch tâm ý! khó mà thỏa mãn!
Đó, chư Phật dạy! Vậy mà dục lạc đắng nhiều ngọt ít.
Biết được như vậy chính là người trí.
Pc. 187 Pc. 188 Thế nên đệ tử Nhân loại sợ hãi, của bậc Chánh Giác nên phải đi tìm không tìm dục lạc, những nơi nương dựa. dầu dục lạc ấy Họ nương dựa vào là của chư thiên. thần núi thần rừng Mà chư đệ tử thần cây thần vườn của bậc Chánh Giác và thần đình miếu. thì chỉ ưa thích sự hủy diệt được chính cái ái dục.

Pc. 189 Pc. 190 Nương dựa như vậy Nương dựa vào Phật không phải an toàn nương dựa vào Pháp không phải tối thượng. nương dựa vào Tăng, Bởi vì nương dựa nương dựa như vậy theo cách thức ấy thì có một sự không làm cho ta thấy biết chính xác, thoát khỏi lo phiền. thấy biết "chân lý gồm đủ bốn chi" của Phật chỉ dạy.

Pc. 191 Pc. 192 Đó là thấy biết Nương dựa Tam Bảo về sự đau khổ; mà được như vậy thấy biết nguyên nhân thì là an toàn sự đau khổ ấy; thì là tối thượng.

thấy biết về sự Vì sự nương dựa hủy diệt nguyên nhân Tam Bảo như vậy của sự đau khổ; thì làm cho ta thấy biết con đường thoát khỏi lo phiền. dẫn đến hủy diệt nguyên nhân đau khổ - Đường ấy chính là "đường chánh tám chi".

Pc. 194
Vui thay, đức Phật ra đời!
Vui thay,
Pháp mầu được giảng!
Vui thay, chư Tăng hòa hợp!
Vui thay, hòa hợp giữ giới!
15. Yên vui

Pc. 197 Pc. 198 Thật là hạnh phúc, Thật là hạnh phúc, sống không hận thù sống không đau yếu giữa người hận thù; giữa người đau yếu; giữa người hận thù giữa người đau yếu sống không hận thù. sống không đau yếu.

Pc. 199 Pc. 200 Thật là hạnh phúc, Thật là hạnh phúc sống không dục vọng trong khi Như Lai giữa người dục vọng; sống không phiền não giữa người dục vọng đối với vật thực: sống không dục vọng. [Như Lai không mừng vì có vật thực, Như Lai không bực vì không vật thực]. Như Lai thường xuyên được nuôi dưỡng bằng cái vui chân lý cái vui chỉ quán. Như Lai vì vậy lúc nào cũng vui như thể cái vui của Quang Âm Thiên

Pc. 201 Pc. 202 Hơn thì bị oán Không cái lửa nào thua thì phải khổ. bằng lửa tham dục, Hãy sống thanh thản không cái ác nào xả hết hơn thua. bằng ác tức giận, không cái khổ nào cho bằng thân thể,

không cái vui nào cho bằng Niết Bàn.

Pc. 203 Pc. 204
Đói ăn: bịnh nhất, Không bịnh: lợi nhất!
thân thể: khổ nhất. Biết đủ: giàu nhất!
Biết đúng như vậy Thành thật: thân nhất!
thì thấy vui nhất Niết Bàn: vui nhất!
chính là Niết Bàn.
Pc. 205 Pc. 206 Ai đã nếm được Quí nhất là gặp hương vị đời sống vị không ô nhiễm! ẩn dật thanh tịnh, Sống với các vị ai đã thấm đượm thì hằng yên vui! hương vị đời sống Như thế mới biết vui thỏa chân lý, không gặp người ngu người ấy hết cả cũng là yên vui - ô nhiễm, lo âu. yên vui lâu dài!

Pc. 207 Pc. 208 Sống với người ngu Vì lý do ấy, thì lo phiền mãi. đây là sự thật: Thế nên, khổ thay, sống với các vị sống với người ngu, hiền lành, thông minh, khác nào sống với dấn thân đi tới kẻ thù oán mình! Niết bàn thanh tịnh, Và là vui thay, giới đức trang nghiêm sống với người trí, dục vọng tận diệt, như thể sống với thì chẳng khác gì người

thân thiết mình! vầng trăng đi theo quĩ đạo tinh tú.

16. Yêu thích

Pc. 209 Pc. 210 Siêng năng những việc Chớ có gắn bó không đáng siêng năng, với người mình ưa, không siêng những việc chớ có gắn bó đáng phải siêng năng, với người mình ghét. từ bỏ chủ đích, Ưa mà không gặp chạy theo dục vọng, đã là khổ sở, thì những kẻ ấy ghét mà phải gặp rồi sẽ ganh tị càng khổ sở hơn. hay hâm mộ suông đối với các vị chuyên cần nhắm thẳng chủ đích của mình.

Pc. 214 Pc. 215 Luyến ái sinh lo, Dục vọng sinh lo, luyến ái sinh sợ, dục vọng sinh sợ, siêu thoát luyến ái siêu thoát dục vọng thế là hết lo, thế là hết lo,

lo đã hết rồi lo đã hết rồi thì còn sợ gì? thì còn sợ gì?

Pc. 219 Pc. 220 Xa nhà lâu ngày Cũng là như vậy trở về an toàn, mà người làm lành, thì được người thân khi từ đời này đón tiếp nồng hậu. chuyển sang đời khác, sẽ được việc lành của mình đón tiếp, như thể người thân đón tiếp người thân.

17. Giận dữ

Pc. 221 Pc. 222 Dập tắt giận dữ! Chận được cơn giận Bẻ gãy kiêu căng! khi đang bùng lên, Đừng bị chi phối! như thể hãm được Đừng nắm thân thể! xe chạy có đà, Không hết mọi sự thì người như vậy thì người như vậy Như Lai gọi là khổ não hết còn người lái xe giỏi, đeo đuổi được nữa. còn những kẻ khác chỉ cầm cương hờ.

Pc. 223 Pc. 224 Hãy đem tình thương Ai nói thành thực. mà thắng giận dữ! Không có giận dữ. Hãy đem đạo đức Ít của mà biết mà thắng bất lương! chia cho người cần. Hãy đem san sẻ Đi ba đường này mà thắng keo lẫn! thì gặp chư thiên. Hãy đem chân thành mà thắng xảo trá.

Pc. 225 Pc. 227 Bậc hiền triết ấy Phật tử nên biết do sự vĩnh viễn đây là thành ngữ thuần hóa toàn diện đã có từ xưa thân thể tâm tính, không phải ngày này. không còn tác hại Rằng không nói gì thương tổn đến ai, đã bị chê trách, nên đã đi vào rằng nói cho nhiều trạng thái Bất tử - cũng bị chê trách, lĩnh vực không còn rằng nói ít thôi mọi nỗi ưu sầu. vẫn bị chê trách. Ở trên đời này khó mà có được ai đó không bị chê trách điều gì.

Pc. 231 Pc. 232 Hãy lo đề phòng Hãy lo đề phòng

thân thể giận dữ! miệng lưỡi giận dữ! Hãy gắng thuần hóa Hãy gắng thuần hóa việc làm của thân! lời tiếng của miệng! Hãy cố từ bỏ Hãy cố từ bỏ điều ác của thân! điều ác của miệng! Hãy đem thân thể Hãy đem miệng lưỡi mà làm điều lành! mà nói điều lành!

Pc. 233 Pc. 234 Hãy lo đề phòng Thế nên người trí tâm ý giận dữ! thuần hóa lấy thân Hãy gắng thuần hóa thuần hóa lấy miệng suy nghĩ của ý! thuần hóa lấy ý, Hãy cố từ bỏ thực sự thuần hóa điều ác của ý! toàn diện như vậy. Hãy đem tâm ý mà nghĩ điều lành!

1 y.

và làm dơ bẩn sự dơ bẩn ấy đời sống hiện tại tự làm trở thành cũng như tương lai một bậc Tỷ kheo chính là việc ác. không còn dơ bẩn.

Pc. 244 Pc. 245 Thật là dễ dàng Thật là khó khăn sống vô liêm sỉ, sống biết liêm sỉ, sống mà lỗ mãng sống mong tinh khiết, như là giống quạ, sống rất công minh, sống mà nói xấu sống đời trong sáng khoa trương trâng tráo, kiến thức dồi dào. sống mà liều lĩnh dơ bẩn mặc sức.

Pc. 246 - 247 Pc. 248 Ai sống trên đời Do vậy mà phải mà lại sát hại, nhận thức cho rõ, chiếm đoạt, gian dâm, rằng không tự chế nói dối, say sưa, thì đã là ác. thì ngay đời này, Chớ để cho mình người này tự đào tham lam, làm ác, tự bới cái gốc mà tự hãm vào tư cách con người. nỗi khổ triền miên.

Pc. 251 Pc. 252 Lửa nào cho bằng Dễ thay, cái lửa tham lam, tìm thấy lỗi người! chấp nào cho bằng Khó thay, cái chấp tức giận, tự thấy lỗi mình! lưới nào cho bằng Lỗi người thì mình cái lưới vô minh, cố phanh phui ra sông nào cho bằng như là sàng gạo cái sông ái dục. mà lấy trấu cám! Lỗi mình thì mình cố che dấu đi, như kẻ bẫy chim ngụy trang mà núp.

Pc. 253 Pc. 254. Tìm thấy lỗi người Ở giữa không trung thì hay chỉ trích. Kẻ nào như vậy thì xấu thêm lên, và càng xa cách "trạng huống hết xấu" .

luân hồi là khổ. Vì vậy, chớ có sống theo luân hồi, và cũng không nên chạy theo cái khổ.

22. Địa ngục

Pc. 306 Pc. 309 Ăn nói gian dối, Có bốn tai họa làm bậy rồi chối, dành cho những kẻ hai việc như vậy sống mà phóng đãng chết rồi đồng đẳng mê vợ chồng người: sinh vào địa ngục, bị lãnh nguy biến, vì đời sống này bị ngủ không yên, dầu được làm người bị chịu nhục mạ, việc làm lại hèn. bị xa địa ngục.

Pc. 310 Pc. 312 Gian dâm vốn hay Hành động buông thả, phát sinh tội ác, giới hạnh hoen ố, sa vào cảnh khổ. phạm hạnh hoài nghi Lạc thú giác quan cả ba điều này của đôi nam nữ không thể đem lại đang lo sợ kia thành quả lớn lao. quả là quá ngắn, mà sự trừng phạt xuất từ mọi phía lại quá nặng nề. Vậy chớ gian díu với vợ chồng người.

Pc. 313 Pc. 317 Việc gì cần làm Không đáng sợ hãi thì phải làm đi, mà lại sợ hãi, làm hết sức mình; và đáng sợ hãi chứ đã xuất gia lại không sợ hãi, mà sống buông thả, vì thấy và biết thì chỉ vung thêm sai lầm như vậy cát bụi vào đời. nên những kẻ ấy đi vào chỗ dữ.

Pc. 319 Việc mà lầm lỗi thì biết lầm lỗi, việc không lầm lỗi biết không lầm lỗi, vì thấy và biết chính xác như vậy, nên những người này đi vào chỗ lành.

23. Con voi

Pc. 320 Pc. 321 Như Lai như thể Voi ngựa thuần hóa con voi to lớn thì được trọng dụng. ở giữa chiến trận. Người mà thuần hóa Voi ấy hứng chịu là người hơn người, bao nhiêu tên đạn. ở chỗ chịu được Như Lai đồng dạng bao nhiêu phỉ báng. chịu đựng bao nhiêu phỉ báng thóa mạ. Vì lẽ cuộc đời vốn có lắm kẻ sống vô tư cách

Pc. 322 Pc. 324 Con lừa thuần hoá Con voi Tài hộ con ngựa thuần chủng trở nên bất trị. con voi oai nghiêm, Xích lại thì nó tất cả rất quí. phản ứng, bỏ ăn. Nhưng quí hơn hết Vì nó nhớ đến là người thuần hóa. rừng nhà của nó nơi có mẹ nó. [Con người càng phải như voi Tài hộ, lúc nào cũng biết thương nhớ lo liệu cho mẹ cho cha].

Pc. 326 Pc. 327 Trước đây tâm ta Thích thú chánh niệm buông thả chạy theo mà giữ tâm mình. bao thứ dục vọng, Ví như con voi tình yêu, lạc thú. hăng lên mà vọt Nhưng ta ngày nay khỏi chỗ bùn sâu, vận dụng "chánh niệm" các người cũng vậy, chế ngự lấy nó, ráng lên mà thoát thuần hóa lấy nó. cho khỏi chỗ dữ. Như viên quản tượng buộc giữ nó lại, khắc phục lấy nó, con voi hung hăng.

Pc. 328 Pc. 331 Gặp được người bạn Vui thay, cẩn trọng, xứng đáng, gặp được bạn tốt phong cách nghiêm chỉnh trong lúc cần thiết! ứng phó nguy khốn, Vui thay, thì hãy chung sống sống biết vừa đủ với bao hoan hỷ. với ít đồ dùng! Vui thay, khi chết mà có phước báu đã làm! Vui thay, bao nhiêu khổ lụy đã hết trọn vẹn!

Pc. 332 Pc. 333 Vui thay hiếu dưỡng mẹ! Vui thay, đến già Vui thay hiếu dưỡng cha! mà vẫn giữ giới! Vui thay kính tu hành! Vui thay, sống với Vui thay kính hiền thánh! đức tin vững chắc! Vui thay, thu hoạch tuệ giác trong sáng! Vui thay, không có hành động bất thiện!

24. Ái dục

Pc. 336 Pc. 341 Sống trong đời này Đời ưa ái dục, mà thắng được cái lại ưa dục lạc. khó thắng bậc nhất Ái dục cuồn cuộn đó là ái dục, tràn khắp giác quan, thì bao sầu khổ tràn đến đối tượng tự rời người ấy các giác quan ấy. như thể nước giọt Thiên trọng dục lạc, không dính lá sen. lùng kiếm dục lạc, nhưng cái họ được không là dục lạc, mà là già yếu một cách vô ích.

Pc. 345 – 346 Pc. 352 Cùm xiềng bằng sắt Các vị trọn vẹn bằng cây bằng dây, thoát ly ái dục bậc Giác Ngộ nói thì không còn nữa chưa phải bền chắc. vướng mắc gì hết. Thế nhưng bậc ấy Các vị lão thông nói rằng ham muốn về cách hùng biện vàng ngọc của quí, với sự thông suốt ham muốn vợ chồng, chủ đề, nội dung, ham muốn con cái, ngữ văn, thuyết trình; tơ tóc ái dục trong sự thuyết trình ham muốn như vậy còn rành hai sự: mà ràng buộc ta, hệ thống tư tưởng, thì chắc hơn nhiều. hiệu quả trình bày. Vì nó rị xuống, cái thân đời này ngó như lỏng lẻo đã là cuối cùng. mà thật khó gỡ! Vị ấy đáng được Người trí vì vậy tôn xưng Đại Giác, phải cắt cho đứt: hay Đại trượng phu. Phải thoát gia đình, phải từ dục lạc.

Pc. 354
San sẻ về Pháp hơn mọi san sẻ!
Hương vị của Pháp hơn mọi hương vị!
Thỏa dạ về Pháp
hơn mọi thỏa dạ! Thắng được ái dục thì thắng đau khổ!

25. Tỳ kheo

Pc. 362 Pc. 363 Chế ngự tay chân, Tỷ kheo thuần hóa chế ngự lời tiếng, miệng lưỡi của mình, chế ngự tư tưởng; nói năng vừa phải, thích thú đề mục không nhiễm cao ngạo, của mình chỉ quán; trình bày về Pháp độc thân, biết đủ. thì với lời tiếng Đó, vị Tỷ kheo. khả ái, dịu dàng.

Pc. 365 367 Tỷ kheo không khinh Tâm lý vật lý cúng phẩm mình được, của chính bản thân. cũng không ham thích Tỷ kheo cũng không cúng phẩm người có - nắm làm tự ngã Ham thích như vậy và của tự ngã. làm sao định tâm? Không hề thắc mắc hay nghĩ ngợi gì cái mình không có. Như thế xứng đáng là vị Tỷ kheo.

Pc. 368 Pc. 369 Tỷ kheo trú ở Chư vị Tỷ kheo, trong tâm từ bi hãy tát cho hết thì rất đẹp dạ nước trong cái thuyền với Pháp Phật dạy, bản thân chư vị. đạt được cái vui Thuyền bản thân này an bình trong lắng, không còn có nước thể hiện trạng huống thì nhẹ, đi mau. siêu thoát toàn bộ Hễ tát hết nước hiện tượng chuyển biến. tham vọng phẫn nộ, chư vị dễ dàng lướt đến Niết bàn. Tỷ kheo vốn đã ở chốn thanh vắng, tâm trí đã được giữ cho trong lắng, thì hãy tịnh quan về Pháp của Phật, mà thụ hưởng lấy cái vui siêu phàm.

Pc. 375 Pc. 376 Tỷ kheo có trí Giao tiếp với người thì ngay ở trong thì khéo thân thiện, cái cuộc đời này cử chỉ thì giữ mà tu tập theo cho thật thanh nhã. những tiết mục chính Do vậy mà dược

sau đây của Pháp: lắm sự hoan hỷ, phòng vệ giác quan, và cũng tránh dược tự biết vừa đủ, lắm cái phiền toái. giữ gìn giới luật đúng như Giới kinh, gần gũi các vị chân thiện tri thức, sống rất tinh tiến theo cách "chánh mạng".

Pc. 377 Pc. 380 Hoa lài tự rụng Hãy tự nương dựa những cành hoa héo, vào bản thân mình! cũng là như vậy, Hãy tự quay lại các vị Tỷ kheo! nơi bản thân mình! Hãy tự rơi rụng Hãy tự thuần hóa tham lam giận dữ. như luyện tuấn mã!

Pc. 382 Tỷ kheo nhỏ tuổi mà biết cần cù thực hành lấy Pháp của Như Lai dạy, thì Tỷ kheo ấy soi sáng cuộc đời như thể vầng trăng chiếu sáng vằng vặc.

26. Tịnh hạnh

Pc. 384 Pc. 386 Người nào thường xuyên Tu tập chỉ quán, sống trong "chỉ quán", sống không bụi trần, thì sẽ đạt đến phận sự đã xong, "bờ bến bên kia". sơ hở không còn, Người này Như Lai đạt đích tối thượng gọi là một vị người như thế này Tịnh hạnh có trí Như Lai mới gọi cắt hết thắt buộc. là vị Tịnh hạnh. Không bờ này. Không bờ kia Không hai bờ. Giải trừ khổ não, cởi mở thắt buộc. Người này Như Lai gọi là Tịnh hạnh.

Pc. 389 Pc. 391 Chớ có hành hung Cả thân miệng ý một vị Tịnh hạnh! đều không làm ác. Một vị Tịnh hạnh Cả ba nghiệp này chớ có giận lại! cùng được đề phòng. Hành hung Tịnh hạnh Người này Như Lai đã đáng xấu hổ. gọi là Tịnh hạnh.

Tịnh hạnh giận lại càng xấu hổ hơn.

Pc. 397 Pc. 399. Phải là một người Ai không tức giận, thắt buộc cắt hết, chịu đựng nhục mạ, lo sợ không còn, hành hung, trừng phạt; không còn dính mắc, lấy chính sức mạnh

Như Lai mới gọi của đức Nhẫn này là vị Tịnh hạnh. mà làm quân lực; người này Như Lai gọi là Tịnh hạnh.

Pc. 401 Pc. 403 Như thể nước giọt Trí tuệ xuất sắc, rơi trên lá sen, biết rành thế nào hay như hạt cải là đường chính xác, đặt đầu mũi kim, biết rõ thế nào thì không thế nào là đường sai lầm; dính mắc cho được: bản thân người này không nhiễm ái dục thì đã đi đến cũng là như vậy, cái đích tối thượng, Như Lai mới gọi Như Lai mới gọi là vị Tịnh hạnh. là vị Tịnh hạnh.

Pc. 404 Pc. 405 Không sống hỗn tạp Không hề sử dụng với cả hai phía khí giới dao gậy thế tục, tu sĩ; đối với sinh linh mà sống đơn độc, bất cứ mạnh yếu; sống không ham muốn. cũng không tự mình Ai sống như vậy hay là bảo ai Như Lai mới gọi sát hại sinh mạng là vị Tịnh hạnh. hay gây thương tổn. Người này Như Lai mới gọi Tịnh hạnh.

Pc. 406 Pc. 407 Sống mà thân thiện Tham vọng, phẫn nộ, giữa người đối nghịch, kiêu căng, phỉ báng, sống mà ôn hòa tất cả rơi rụng giữa người hung hãn, như là hạt cải sống không lưu luyến rơi khỏi mũi kim: giữa người bám víu. người mà như vậy Người này Như Lai Như Lai mới gọi mới gọi Tịnh hạnh. là vị Tịnh hạnh.

Pc. 408 Pc. 410 Nói năng thanh nhã Không tham vọng gì hiền hòa, xây dựng, ở thế giới này, nhất là chân thành, không tham vọng gì không xúc phạm ai. ở thế giới khác: Người này Như Lai người nào siêu thoát gọi là Tịnh hạnh. tham vọng như vậy, thì được Như Lai gọi là Tịnh hạnh.

Pc. 412 Pc. 414 Ngay cuộc đời này Vượt được cuộc đời mà đã vượt lên lầy lội gập ghềnh, trên mọi lãnh vực vượt qua biển cả ác cũng như thiện, luân hồi mù quáng, không còn tất cả vượt đến "bến bờ bao loại vướng mắc. chỉ quán bên kia ", Cái người trong sáng, siêu thoát vướng mắc biểu thị trạng huống thể hiện Niết bàn, không có ưu phiền người ấy Như Lai không có bụi bặm, gọi là Tịnh hạnh. người ấy Như Lai gọi là Tịnh hạnh.

Pc. 417 Pc. 418 Xa sự buộc ràng Bỏ điều mình ưa, ở dưới trần thế, bỏ cái mình ghét, tách sự buộc ràng thể hiện trọn vẹn ở trên thiên đàng, trạng thái Mát mẻ, giải trừ toàn diện loại trừ hoàn toàn các dạng buộc ràng, "dữ kiện tái sinh": như thế Như Lai Cái bậc đại hùng mới gọi Tịnh hạnh. chiến thắng như vậy Như Lai mới gọi là vị Tịnh hạnh.

Pc. 422 Pc. 423 Là bậc Vô úy, Biết rõ bao nhiêu là bậc Đại triết, đời sống của mình; là bậc Siêu thắng, thế giới an lạc là bậc Thanh khiết, thế giới thảm não là bậc Thạc ngộ - cũng hiện rõ ràng bậc nào như vậy ở trong tuệ giác; Như Lai mới gọi bậc Đại Mâu ni là vị Tịnh hạnh. tròn đầy như vậy, xứng đáng Như Lai gọi là Tịnh hạnh.

San sẻ

Chúng con nguyện đem phước báu tụng niệm Pháp cú mầu nhiệm của đức Thế tôn, hồi hướng san sẻ cho hàng chư thiên để thêm phước lực hộ trì diệu pháp hộ vệ thế gian trang nghiêm quốc độ.

Hồi hướng san sẻ phước báu của Pháp cho cả nhân loại

và bao sinh linh cùng bớt khổ não cùng thêm yên vui.

Hồi hướng san sẻ cha mẹ, sư trưởng, thiện hữu, thí chủ, cùng hưởng phước này.

Hồi hướng san sẻ kẻ thù người thân, hoan hỷ tha thứ coi nhau anh em.

Hồi hướng bản thân, san sẻ tha nhân, cùng sống theo Pháp trên cuộc đời này, cùng nhau kết thành "bà con Phật Pháp", phục vụ Tam bảo tạo bao phước báu.

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Thế Tôn, nguyện cầu Thế Tôn từ bi gia hộ.

-ooOoo-

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.